

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 46

เรื่อง การแสดงข้อคิดเห็น

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

เด็กสามารถเรียนรู้การปรับตัวและสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดีและมีมารยาทต่อกัน

ตัวชี้วัด:

เด็กสามารถแสดงออกได้ถึงทักษะการเรียนรู้ในการมีความสัมพันธ์ต่อกัน

สาระการเรียนรู้:

การสื่อสาร : เด็กสามารถสื่อสารภาษาคำพูด และภาษาท่าทางในการแสดงออก และนำเสนอตัวเองในทางบวก เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนกับผู้อื่นในทางที่ดี ทั้งกับพระเจ้าในการนมัสการ และอธิษฐาน

กลุ่มอายุ:

9-11 ปี

หัวข้อหลัก:

การรู้จักตัวเอง

บทเรียน:

การแสดงข้อคิดเห็น

เวลาที่ใช้ในการสอน:

50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ :

1. เด็กสามารถแยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นได้
2. เด็กสามารถอธิบายได้อย่างเข้าใจถึงส่วนประกอบที่ก่อให้เกิดข้อคิดเห็นได้
3. เด็กสามารถพูดคุยกถึงเหตุผลว่าทำไมความคิดเห็นจึงมาจากความเป็นจริงได้
4. เด็กสามารถสร้างความคิดเห็นของเขาหรือเธอที่มาจากพื้นฐานของความจริงได้
5. เด็กสามารถบอกได้ถึงความคิดของเขาหรือเธอในชั้นเรียนและตอบคำถาม ที่อาจเกิดตามมาได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้ :

1. กระดานดำ
2. ซอส์
3. กระดาษวาดภาพ หรือ กระดาษสีขาว
4. กรรไกร (หากว่ามี)
5. กาว
6. ดินสอ

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม :

1. อ่านและศึกษาบทเรียนทั้งบทให้จบ
2. อธิษฐานเผื่อเด็กๆในการเรียนบทเรียนนี้
3. รวบรวมอุปกรณ์ที่ต้องใช้
4. อ่านและศึกษาพระธรรมฮีบรูบทที่ 11 : 1

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ให้ครูเขียนประโยคเหล่านี้บนกระดาน

- เด็กผู้ชายวิ่งได้เร็วกว่าเด็กผู้หญิง 52 % ของเด็กชายในห้อง และสามารถวิ่งได้ 1 กิโลเมตร ภายในเวลา 30 นาที มีเด็กผู้หญิงเพียง 48 % เท่านั้นที่วิ่งได้เร็วกว่า
- ประโยคไหนที่แสดงความจริง? ประโยคไหนที่เป็นความคิดเห็น? แล้วทั้งสองอย่าง มีความแตกต่างกันอย่างไร? (ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน :

ครูพูดว่า:

1. ความจริงคือข้อมูลที่อยู่บนพื้นฐานของหลักฐาน ซึ่งเราสามารถเห็น ได้ยิน หรือสัมผัส ความคิดอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจหรือความเชื่อที่คนเชื่อนั่นคือสิ่งที่ถูก ความคิดเห็น อาจเป็นสิ่งที่ถูกหรือไม่ใช่สิ่งที่ถูกซึ่งมีพื้นฐานมาจากความจริง ยิ่งคำนึงถึงความเป็นจริง ขณะแสดงความคิดเห็นมากเท่าไร ข้อความคิดเห็นก็จะถูกบอกออกไปมากเท่านั้น ทำไมเราจึงคิดว่าความคิดดีควรมาจากการแสดงความคิดเห็น

ครูอ่านประโยคต่อไปนี้ให้เด็กๆ ในห้องฟัง ให้เด็กยืนขึ้นเมื่อครูอ่านข้อเท็จจริง และให้เด็กๆ นั่งลง ได้หากว่าครูอ่านความจริง (ครูสามารถเพิ่มประโยคความจริง หรือ ความคิดเห็นได้หากต้องการ)

- ตามข้อมูลของหน่วยพยากรณ์อากาศแห่งชาติ ฝนตกโดยเฉลี่ย 17.3 ต่อปี (ประมาณ $\frac{1}{2}$ เมตร)
 - หมี่จ้ำสึลในหน้าหนาว (หรือครูอาจยกตัวอย่างสัตว์ที่อยู่ในชุมชน)
 - สปาเก็ตตี้คืออาหารที่อร่อยที่สุด (หรือให้ครูเลือกอาหารที่ได้รับความนิยมของคนในชุมชนนั้นๆ)
 - เด็กผู้หญิงฉลาดกว่าเด็กผู้ชาย
 - แอปเปิ้ลในสิบคนชอบไอศกรีมช็อกโกแลตมากกว่าไอศกรีมวนิลา
 - คนที่มาจากประเทศต่างๆ กันมักเข้ากันไม่ได้
 - ดาวเคราะห์ในระบบสุริยะจักรวาลหมุนรอบดวงอาทิตย์
 - ไอศกรีมช็อกโกแลตอร่อยที่สุด
 - พอลคือเด็กผู้ชายที่ได้รับความนิยมที่สุดในห้อง
 - พอลได้รับเลือกจากนักเรียน 18 คนจาก 24 คนให้ได้เป็นหัวหน้าห้อง
2. ทำไมเด็กถึงคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญในการรู้จักประโยคที่แสดงความจริงกับความคิดเห็น? มีประโยคไหนที่เด็กๆ ได้ยินจากคนอื่นที่เป็นการแสดงความคิดเห็น? เมื่อเด็กๆ ได้ยิน คนอื่นพูดถึงสิ่งที่ดูเป็นเรื่องจริง เป็นสิ่งที่สำคัญมากที่เราจะต้องแยกให้ออกว่าสิ่งไหน คือความจริง และสิ่งไหนคือความคิดเห็น หากว่าเด็กๆ ไม่แน่ใจขอให้ถามครู

ให้ครูเขียนประโยคที่แสดงความคิดเห็นบนกระดาน “ คนสูงเป็นคนดีมากกว่าคนเตี้ย ”

3. เด็กๆ คิดอย่างไรกับประโยคนี้อ? มีคำถามไหน? เริ่มต้นจาก เด็กๆ ต้องหาความจริงมาสนับสนุนความคิดเห็นนี้ หากว่าความจริงดูไม่น่าเชื่อถือหรือทำให้ดูประโยคไม่หนักแน่น น่าเชื่อถือ เราก็ต้องปฏิเสธเรื่องนั้นไป อย่างไรก็ตามหากว่าคนๆ นั้นเชื่อมั่นในความจริงนั้น เราก็อาจต้องเชื่อในสิ่งที่เป็นไป มีความจริงอะไรที่เด็กๆ คิดออกบ้างว่าจะช่วยทำให้ประโยคเหล่านี้ว่าพิสูจน์ได้ หรือ พิสูจน์ไม่ได้
 4. ให้เด็กๆ คิดถึงความคิดเห็นที่เด็กมีความเชื่ออย่างจริงจัง ยกตัวอย่าง เด็กๆ อาจคิดว่าการศึกษาที่ดีมีความสำคัญต่อความสำเร็จในอนาคต หรืออาจคิดว่าทุกๆ คนควรจะมาเป็น **คริสเตียน** (หากว่าเด็กๆ รู้สึกว่ายากในการแสดงความคิดเห็นออกมา ครูควรให้คำแนะนำแก่เด็กๆ ได้) จากนั้นให้กระดาษวาดภาพ ดินสอ กรรไกร และกาวแก่นักเรียน ซึ่งเด็กอาจแบ่งกรรไกรและกาวกันใช้ หากกรรไกรไม่พอ เด็กอาจฉีกกระดาษให้ตรงด้วยความระมัดระวัง
- ให้เด็กๆ ตัดกระดาษวาดภาพยาว ๆ ประมาณ 5 – 6 แผ่น แล้วเขียนความคิดเห็นในกระดาษแผ่นยาวที่ตัด ให้เขียนความจริงที่เด็กๆ เชื่อเพื่อสนับสนุนความคิดเห็น จากนั้นให้เอากะดาษเส้นยาวๆ มาต่อกันเป็นห่วงร้อยกันเป็นรูปโซ่ ให้แน่ใจว่าประโยคความคิดเห็นอยู่ด้านนอกของกระดาษ เพื่อที่จะอ่านได้ง่าย
5. ให้ทุกคนสลับกันอ่านความคิดเห็นเพื่อสนับสนุนความจริงให้เพื่อนในห้องฟัง เด็กๆ ต้องตั้งใจฟังการแสดงความคิดเห็นของเพื่อนนะ แม้ว่าพวกเขาอาจไม่เห็นด้วยต่อกันก็ตาม (ครูหนุนใจให้เด็กๆ ถามคำถาม หรือ ให้เกียรติในสิ่งที่เห็นด้วย หรือ ไม่เห็นด้วย ในความคิดเห็นที่เพื่อนได้อ่านให้ฟังไปแล้ว)

การสรุปทเรียน:

ครูพูดว่า:

1. เป็นเรื่องง่ายในการเริ่มต้นที่ความคิดเห็นนั้นมาจากความจริงที่เราเห็นได้ง่ายๆ อย่างไรก็ตาม ก็เป็นเรื่องยากในการเริ่มต้นความจริงจากความเชื่อ
2. ให้ทุกคนจำไว้ว่า พระคัมภีร์บอกว่าการเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้แม้ว่าเราจะมองไม่เห็น (ฮีบรู 11:1)
3. เด็กๆ คิดว่าพระคัมภีร์ข้อนี้หมายความว่าอย่างไร? เด็กๆ มีความคิดเห็นอะไรบ้างที่อยู่บนพื้นฐานของความเชื่อนี้
4. เรามาอธิษฐานปิดด้วยการขอให้พระเจ้าช่วยเราแต่ละคนรู้จักความจริง และ มีความเคารพต่อความคิดเห็น ของผู้อื่น

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]